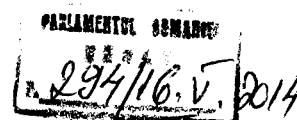

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

879
0805 2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii privind siguranța națională a României, nr. 51 din 29 iulie 1991*”, inițiată de doamna deputat PNL Lucia Varga împreună cu un grup de parlamentari PNL (Plx. 115/2014).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 3 din *Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu o nouă literă, lit. j¹), potrivit căreia, constituie amenințare la adresa securității naționale a României „*defrișările ilegale pe suprafețe mai mari de 1 hectar, precum și reducerea fără aprobări legale a consistenței unui arboret cu mai mult de 50% față de prevederile amenajamentului silvic în vigoare*”.

În *Expunerea de motive* se susține că „*tăierile masive, necontrolate de păduri reprezintă (...) o amenințare la siguranța națională, un atentat la securitatea unei colectivități (în special din zonele montane sau aflate în apropierea unor cursuri de apă). Fiecare hectar de pădure tăiată ilegal conduce, mai devreme sau mai târziu, la tragedii locale și chiar naționale*

dar și reducerea consistenței mai mult de 50% față de cea stabilită prin amenajament, deci rărirea ilegală a pădurii cu un procent mai mare decât cel prezentat mai sus are un impact major asupra ecosistemelor forestiere și implicit asupra mediului”.

II. Observații

1. Potrivit art. 1 alin. (1) din Constituția României, republicată, *„România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil”*, iar în conformitate cu art. 1 din Legea nr. 51/1991 *„Prin securitatea națională a României se înțelege starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român ca stat suveran, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și a climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție”.*

Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 51/1991, *„Securitatea națională se realizează prin cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe ce pot aduce atingere valorilor prevăzute la art. 1”*, iar conform art. 2 alin. (2) din aceeași lege *„Cetățenii români, ca expresie a fidelității lor față de țară, au îndatorirea morală de a contribui la realizarea securității naționale”*, la art. 3 fiind prevăzute faptele/activitățile ce *„Constituie amenințări la adresa securității naționale”*.

În mod corespunzător, în raport cu valorile fundamentale instituite/apărate de Constituție și Legea nr. 51/1991, precum și cu gradul de pericol/urmările unor fapte ce constituie amenințări la adresa securității naționale, la art. 394-410 din Titlul X al *Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, sunt prevăzute *„Infracțiuni contra securității naționale”* cu pedepsele aferente, respectiv art. 394 (Trădarea), art. 395 (Trădarea prin transmitere de informații secrete de stat), art. 396 (Trădarea prin ajutarea inamicului), art. 397 (Acțiuni împotriva ordinii constituționale), art. 398 (Înalta trădare), art. 399 (Acțiunile ostile contra statului), art. 400 (Spionajul), art. 401 (Atentatul care pune în pericol securitatea națională), art. 402 (Atentatul contra unei colectivități), art. 403 (Actele de diversiune), art. 404 (Comunicarea de informații false), art. 405 (Propaganda pentru război), art. 406 (Compromiterea unor interese de stat), art. 407 (Divulgarea

secretului care periclitează securitatea națională), art. 408 (Infrațiuni contra persoanelor care se bucură de protecție internațională), art. 409 (Constituirea de structuri informative ilegale) și art. 410 (Nedenunțarea unor infrațiuni contra securității naționale).

2. Pe de altă parte, potrivit art. 1 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic *„Totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor, pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, fondul forestier național”, acest fond fiind „supus regimului silvic”*.

În mod corespunzător, încălcarea prevederilor Codului silvic *„atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii”* (art. 104 din Codul silvic), infrațiunile silvice și pedepsele aferente fiind prevăzute în *Titlul VI (Răspunderi și sancțiuni)*, la art. 106-110 din Codul Silvic, iar contravențiile silvice cu sancțiunile contravenționale aferente sunt prevăzute în *Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare*.

3. Faptele propuse a fi incluse în conținutul art. 3 din Legea nr. 51/1991, respectiv între activitățile ce constituie amenințări la adresa securității naționale a României, excedează obiectului de reglementare privind securitatea națională a României, atât *„defrișările ilegale pe suprafețe mai mari de 1 hectar”* cât și *„reducerea fără aprobări legale a consistenței unui arboret cu mai mult de 50% față de prevederile amenajamentului silvic în vigoare”* vizând, în mod evident, fapte de încălcare a regimului silvic, astfel cum este reglementat de Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic.

Așadar, ambele legi asigură reglementarea și apărarea unor valori foarte importante pentru statul român, însă acestea vizează domenii diferite de activitate, cu reglementări diferite în raport cu obiectul de reglementare distinct al acestora, cu instituții, autorități publice, competențe și mijloace de implementare/apărare distincte și cu sancțiuni diferite în cazul nerespectării acestora, inclusiv cu pedepse penale diferite, în raport cu obiectul de reglementare al acestora.

Astfel, în opinia autorilor inițiativei legislative, „*tăierile masive, necontrolate de păduri*” ar reprezenta „*un atentat la securitatea unei colectivități*”, nerezultând, însă, de exemplu, care ar fi fapta/pedeapsa aferentă amenințării securității naționale astfel preconizată, prevăzută în Codul penal, de vreme ce:

- pe de o parte, „*tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește (...) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei*” (art. 108 alin. (1) lit. a) din Codul silvic), aceeași faptă constituind contravenție silvică în situația în care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 108 alin. (1) lit. b) din Codul silvic, iar valoarea prejudiciului este de „*până la 5 ori prețul*” respectiv (art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 171/2010);

- iar pe de altă parte, potrivit art. 402 din Codul penal (Titlul X Infracțiuni contra securității naționale) „*Atentatul contra unei colectivități*” constituie „*Atentatul săvârșit contra unei colectivități prin otrăviri în masă, provocare de epidemii sau prin orice alt mijloc, în scopul îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat*”, infracțiune care „*se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi*”.

Or, includerea „*mențiunii*” respective în Legea nr. 51/1991 nu numai că nu ar putea avea efectul/scopul susținut/preconizat în *Expunerea de motive* - de a „*responsabiliza și mai mult instituțiile statului cu atribuții în domeniul siguranței naționale*” și de a reprezenta un sprijin puternic în implementarea Noului Cod Silvic – dar este de natură a crea confuzie în interpretarea și aplicarea reglementărilor preconizate (de către autoritățile competente cu atribuții diferite în raport cu domeniile de activitate distincte (securitatea națională și respectiv, regimul silvic), inclusiv a reglementărilor privind sancțiunile contravenționale/pedepsele penale aplicabile, după caz, cu toate implicațiile aferente soluției legislative astfel preconizate în inițiativa legislativă).

4. Menționăm că prin lacunele, lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care generează confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea inclusiv premisele unor vicii de neconstituționalitate,

prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, privind *principiul legalității*. În acest sens, menționăm că, principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*Hotărârea din 5 ianuarie 2000 în Cauza Beyeler contra Italiei, Hotărârea din 23 noiembrie 2000 în Cauza Ex-Regele Greciei și alții contra Greciei, Hotărârea din 8 iulie 2008 în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei*).

5. În ultimele decenii, mediul de securitate națională s-a aflat într-o rapidă schimbare. Unele schimbări sunt lineare și previzibile, fie că decurg din evoluția obiectivă a mediului de securitate, fie că sunt rezultatul unor strategii și programe. Altele au caracter surprinzător, seismic sau de discontinuitate strategică și sunt însoțite de o doză de incertitudine semnificativă ca natură, amploare și durată.

Aceasta a condus atât la schimbări în registrul riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României, cât și la reconceptualizarea modului în care sunt/pot fi gestionate, însă, fără ca acestea să fie reflectate ca atare de cadrul normativ în vigoare.

În opinia noastră, adoptarea unor reglementări noi în materia riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale trebuie să fie de natură să asigure eficiența activităților specifice privind cunoașterea, prevenirea și contracararea lor, or aceasta nu se poate realiza printr-un demers de încercare de enumerare exhaustivă a acestora.

Raportat la evoluțiile mediului național și internațional de securitate actual, orice încercare de identificare punctuală și specifică a tuturor faptelor care pot constitui riscuri sau amenințări la adresa securității naționale, se poate dovedi un demers laborios și fără finalitate practică.

Din aceste considerente, apreciem că propunerea legislativă nu este de natură să ofere o soluție judicioasă și durabilă sub aspectul efectelor previzibile ale acesteia. Avem în vedere faptul că potrivit normelor de tehnică legislativă, soluțiile legislative avute în vedere în contextul modificării sau completării unui act normativ trebuie să prezinte suplețe pentru a realiza îmbinarea caracterului de stabilitate a reglementării cu cerințele de perspectivă ale dezvoltării sociale.

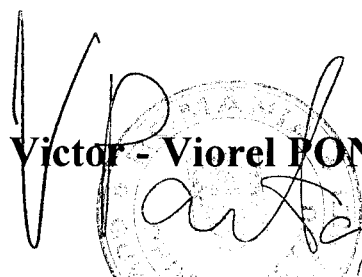
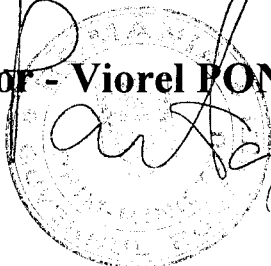
În plus, precizăm faptul că, și în prezent, în cazul în care din verificările și activitățile specifice desfășurate de Serviciul Român de Informații rezultă date și informații care indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală – inclusiv infracțiunile silvice

prevăzute de Legea nr. 46/2008 – acestea sunt transmise organelor de urmărire penală în condițiile prevăzute de Codul pe procedură penală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului